

ಕಾರಸ್ಥಾನ, ಕರಾಮತ್ತಗಳು ನಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಆಕ್ರಮಣ ಎಪ್ಪೇಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ತನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಮಂದಿ ಭೀ, ಧೂ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮಾವ ಹೋಟೆಲ್ ಕಚೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನಂತೆ.

ಈಗ ಅಚಾನಕ್ ಆಗಿ ಸುಶೀಲಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾಗರಾಜನ ಹಳವಂದವೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕರಿಗಿದಂತಾಯಿತು. ‘ದೀಪಾ ಘೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು...’ ಸುಶೀಲಾ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಶಾಕ್ ಅಯಿತು. ‘ಆ ನನಗ ಮಾಡೇ ಇಲ್ಲ. ನಾ ಎಷ್ಟ ಸಲ ಕಾಲ್ ಮಾಡಿದರೂ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ.’ ಇವನು ಉದ್ದರಿಸಿದ. ಸುಶೀಲಾ ಅಂದಳು: ‘ನಿನಗ ಮಾಡಿದ್ದ ಏನ ಉಪಯೋಗೀತಿ ಹೇಳು? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನನಗ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿನ ಬಂದಿಯಂತ. ಉರಾಗ ಇರಬೇಕೆಂತ ಹುಡುಕಿಸಿದೆ. ಅಂವಸರಲೇ ಹೋಂಟೆದಿ. ಏನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ, ಹೌದೆಲ್ಲೋ?’ ಮಾಸಾಲೆ ದೋಸೆ ತರಿಂದಳು. ‘ರೋಕ್ ಅದಾವಿಲ್ಲೋ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾದರಮಾಂವಗ ಕೊಡಲ್ಕಿಂತೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಹತ್ತೆ ದುಡ್ಡ ಇತಾರವು.’ ಎಲ್ಲರೆದುರೇ ಅವನ ಕೀ ಹಿಂಡಿದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಮನಸಾರೇ ನಕ್ಕರು. ವೇಟರ್‌ನಿಗೂ ನಗು ಬಂತು. ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಆತ ಆಗಿಂದಾಗ ತಂದು ಇಡುಹೊಡಿದ. ಜಹಾ ಗುಟುಕರಿಸುತ್ತ ಆಕೆ ಅಂದಳು: ‘ನದಿ, ಉಲರಿಗ ಹೋಗೋಣಿ. ಶಂಕರಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಮುಂದ ಏನು ಮಾತಾಡ್ಯಾನಲ್ಲ, ಅದನ್ನೇಲ್ಲ ಆಂವ ನನ್ನ ಮುಂದ ಹೇಳಲಿ...’ ಅವಳು ಮಾವನಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುವವಳಂತೆ ಕಂಡಳು. ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ರಾಣ ಖುಷಿ ಎನಿಸಿತು. ಮರುಕ್ರಾಣ ಸಪ್ತಗಾದ. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಸುಶೀಲಾಳ ಜೊತೆ ಮರಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿ? ಇಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಸ್ಸು ಹತ್ತು ಲೇ? ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದಂತಾಯಿತು. ಅದೇನು ದೋಡ್ಡ ವಿವರದವಲ್ಲ, ತಾನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇವಳಿಂದ ಸುಣಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ? ಉತ್ತರಿಸಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಡ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದ ಸುಶೀಲಾ ಅವನ ಮುಖಿ ನೋಡಿದಳು.

ಒಸು ಬೇವಿನಗಿಡದ

ಲೇಖಕರು ಬೆಳ್ಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಸವದತ್ತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುನಾವ್ಯಾಯವರು. ‘ತಾಯಿವ್ವ’, ‘ಬಾಳೆಯ ಕಂಬ’, ‘ಹೋಡಿ ಚಕ್ಕಡಿ’ ಹಾಗೂ ‘ಉಗುಳಿಬುಟ್ಟಿ’ – ಅವರ ಕೆಧಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿವೆ. ‘ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚರ್ಚವೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ಮುಖ್ಯಮರು’, ‘ಸಮಕಾಲೀನ ಭಾರತೀಯ ಸಣ್ಣ ತರ್ಗಳು’, ‘ಕಮಲಾದೇವಿ ಚಟ್ಟೀಲ್ಲಾಂಡ್ರ್ಯೋಯ್ಡ್ಯೆಯ’, ‘ಹಸಿರು ಕಾಡಿನ ಗಳಿಯರು’, ‘ಅಪರಾಜಿತ ಸಾಮರಸೆಜ್ ಮಾರ್ಮ ತರ್ಗಳು’ ಅವರ ಅನುವಾದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಧಾರವಾದ ಆಕಾಶಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದೆಕ್ಕು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.